Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 15. 1938.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 36 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Alojzy Maligłówka — Wydział Powiatowy.

Katowice, sobota, dnia 16 kwietnia 1938 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Plan szczepienia przeciw błonicy
za rok 1938
w powiecie katowickim.

Mysłowice	I. szczepienie	13/14. VI.	o godz. 14-tej	Dr. Knapczyk
	II. „	20/21. VI.	„ „ 14-tej	„
Siemianowice	I. „	10/11/12. V.	„ 12,30	Dr. Kubijowicz
	II. „	17/18/19. V.	„ 12,30	„
Bańgów	I. „	21. V. 38	„ 14,30	Dr. Dluhosz
	II. „	28. V. 38	„ 14,30	„
Bielszowice	I. „	29. IV. 38	„ 15-tej	Dr. Kasprowicz
	II. „	6. V. 38	„ 15-tej	„
Bykowina	I. „	13. V. 38	„ 14,30	Dr. Galasiński
	II. „	20. V. 38	„ 14,30	„
Brzezinka	I. „	4. VI. 38	„ 14,30	Dr. Tyszka
	II. „	11. VI. 38	„ 14,30	„
Brzęczkowice	I. „	2. VI. 38	„ 14,30	Dr. Fryczkowski
	II. „	9. VI. 38	„ 14,30	„
Bytków	I. „	24. V. 38	„ 15-tej	Pierschke
	II. „	31. V. 38	„ 15-tej	„
Dąbrówka Mała	I. „	21. IV. 38	„ 15-tej	Dr. Cabalski
	II. „	28. IV. 38	„ 15-tej	„
Halemba	I. „	7. V. 38	„ 14-tej	Łysogórski
	II. „	14. V. 38	„ 14-tej	„
Janów-Nikisz.	I. „	27. V. 38	„ 15-tej	Dr. Wowczak
	II. „	3. VI. 38	„ 15 tej	„
Janów-Gisz.	I. „	1. VI. 38	„ 15-tej	Dr. Żuławski
	II. „	8. VI. 38	„ 15 tej	„
Kłodnica	I. „	9. V. 38	„ 16-tej	Dr. Marchut
	II. „	16. V. 38	„ 16-tej	„
Kochłowice	I. „	9/10. V. 38	„ 14-tej	Dr. Marchut
	II. „	16. V. 38	„ 14-tej	„
Kończyce	I. „	5. V. 38	„ 14,30	Dr. Wodny
	II. „	12. V. 38	„ 14,30	„
Makoszowy	I. „	27. IV. 38	„ 15-tej	Witaliński
	II. „	4. V. 38	„ 15-tej	„

Michałkowice	I. szczepienie	19. V. 38	o godz.	14-tej	Dr. Dluhosz
	II. „	25. V. 38	„	14-tej	„
Nowa-Wieś	I. „	10/11. V. 38	„	14-tej	Dr. Sośnierz
	II. „	17/18. V. 38	„	14-tej	„
Pawłów	I. „	5. V. 38	„	16-tej	Dr. Wolny
	II. „	12. V. 38	„	16-tej	„
Przełajka	I. „	21. V. 38	„	15,30	Dr. Dluhosz
	II. „	28. V. 38	„	15,30	„
Szopienice	I. „	23/25. V. 38	„	14-tej	Dr. Olchawa
	II. „	30. IV. 2. V.	„	14-tej	„
Wełnowiec	I. „	23. V. 38	„	14,30	Dr. Żelawski
	II. „	30. V. 38	„	14,30	„

USTAWA

z dnia 31 marca 1938 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

(Dokończenie z nr. 14).

12) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„(1) Zawiesza się z dniem 31 marca 1934 r. prawo do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z utratą zdolności zarobkowej poniżej 25%, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. c) i e), z wyjątkiem prawa do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów, pobierających dodatek na pielęgnację (art. 14).

(2) Zawieszenie prawa do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów, wymienionych w ust. (1), uchyla się w stosunku do inwalidów, którzy:

a) pełnili służbę ochotniczą w wojsku Rzeczypospolitej Polskiej w czasie wojny lub w uznanych przez Państwo Polskie wojskowych formacjach polskich przy armiach obcych lub którzy brali udział w walkach orężnych przeciw państwom zaborczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po dniu 1 sierpnia 1914 r., albo którym nadano order wojenny „Virtuti Militari", bądź Krzyż lub Medal Niepodległości, bądź Krzyż Walecznych; uchylenie to następuje od pierwszego dnia miesiąca po udowodnieniu przez inwalidę wojennego jednej z powyżej wymienionych okoliczności, nie wcześniej jednak, niż do dnia 1 stycznia 1935 r.,

b) ukończyli 55 rok życia — od pierwszego dnia miesiąca, następującego po osiągnięciu powyższej granicy wieku, nie wcześniej jednak, niż do dnia 1 czerwca 1937 r.,

c) ukończyli 50 rok życia — od pierwszego dnia miesiąca, następującego po osiągnięciu powyższej granicy wieku, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 lipca 1938 roku.

(3) Obniża się z dniem 1 kwietnia 1934 r. o 10% rentę zasadniczą (art. 12) oraz zaopatrzenie pieniężne pozostałych (art. 19, 22, 25, 32). Postanowienie to nie dotyczy inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. a), b) i d), w ust. (2) lit. a) oraz inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. c) i e) z utratą zdolności zarobkowej wynoszącą co najmniej 85%.

(4) Obniżenie o 10% renty zasadniczej (art. 12) inwalidów, wymienionych w ust. (2) lit. a), uchyla się od pierwszego dnia miesiąca po udowodnieniu przez inwalidę jednej z okoliczności, określonych w powołanym przepisie, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 stycznia 1935 r.

(5) Obniża się z dniem 1 kwietnia 1936 r. do kwoty 112,50 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych:

a) w art. 2 ust. (1) lit. a), b) i d),

b) w art. 2 ust. (1) lit. c) i e(z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą co najmniej 85%,

c) w ust. (2) lit. a) artykułu niniejszego.

(6) Obniża się z dniem 1 kwietnia 1936 r. do kwoty 100 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. c) i e). z wyjątkiem osób, wymienionych w ust. (5) lit. b) i c) artykułu niniejszego, jak również do kwoty 90 zł miesięcznie rentę zasadniczą inwalidów wymienionych w art. 2 ust. (2) lit. a).

(7) Podwyższa się z dniem 1 października 1938 r. do kwoty 118,75 zł, a z dniem 1 października 1939 r. do kwoty 125 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów wymienionych w ust. (5)

(8) Podwyższa się z dniem 1 października 1938 roku do kwoty 106,25 zł, a z dniem 1 października 1939 r. do kwoty 112,50 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. c) i e), z wyjątkiem osób, wymienionych w ust (5) lit, b) i c) artykułu niniejszego.

(9) Podwyższa się z dniem 1 października 1939 r. do kwoty 95 zł, a z dniem 1 października 1939 r. do kwyty 100 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów wymienionych w art. 2 ust. (2) lit. a).

(10) Przepisy art. 17 mają zastosowanie przy obniżaniu i podwyższaniu zaopatrzeń pieniężnych na podstawie artykułu niniejszego.

(11) Upoważnia się Radę Ministrów:

a) do całkowitego lub częściowego uchylania przepisów ust. (1) i (3).

b) do podwyższania norm zaopatrzenia pieniężnego przed upływem terminów, przewidzianych w ust. (7), (8(i (9).

c) do podwyższania na pewien czas, bądź na stałe norm. wynikających z przepisów art. 17 dla miejscowości klasy B i C".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 3 Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 31 marca 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej (—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów (—) Sławoj Składkowski

Minister Skarbu (—) E. Kwiatkowski

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. nr. 22, z dnia 1 kwietnia 1938 r.)

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE
Wojewody Śląskiego

z dnia 24 lutego 1938 r.

o ograniczeniach w obszarze przepływu wielkiej wody i w obszarze zajętym pod budowle regulacyjne rzek: Cz. Przemsza i Brynica w powiatach: katowickim, świętochłowickim i tarnogórskim.

Na podstawie §§ 137 i 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dn. 30 lipca 1883 r. (Zb. u. pr. str. 195) i §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policji z dn. 11 marca 1850 r. (Zb. u pr. str. 265) w związku z art. 284, 348 i 352 ustawy wodnej z dnia 7 kwietnia 1913 r. (Zb. u. pr. str. 53) zarządzam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej w obszarze przepływu wielkiej wody rzek: Czarna Przemsza i Brynica a mianowicie w gminach: Brzęczkowice, Mysłowice, Szopienice, Mała Dąbrówka, Siemianowice, Przełajka, Dąbrówka Wielka, Brzozowice-Kamień, Piekary Śląskie, Kozłowa Góra, Radzionków, Świerklaniec, Orzech i Brynica, co następuje:

§ 1.

Pogłębianie powierzchni ziemi w przekroju przepływu wielkiej wody jak również wydobywanie gliny, żwiru, kamieni i innych materiałów z gruntów nadbrzeżnych a w miarę potrzeby i z dalszych, wymaga zezwolenia Starosty.

§ 2.

Starostów powiatów: katowickiego, świętochłowickiego i tarnogórskiego upoważniam do wydania zakazu:

1) składania w przekroju przepływu wielkiej wody — mułu, ziemi, piasku, żużlu, kamieni, drzewa i innych materiałów, mogących odpływ wody utrudniać,
2) wzruszenia ziemi przez orkę, karczowanie cięcie darni, wypasanie itp. na gruntach nadbrzeżnych i na skarpach wałów, a w miarę potrzeby i na dalszych,
3) przechodzenia, przejeżdżania lub przepędzania zwierząt przez skarpy wałów i korony w miejscach do tego nieprzewidzianych,
4) skopywania, przebijania i zasadzania drzewami lub wikliną wałów,
5) kopania dołów dla celów wydobywania gliny, piasku itp., tudzież urządzania zbiorników wody (sadzawek) i studzień w odległości 20 m od stopy wałów,
6) orania ziemi bliżej, aniżeli $1^1/_2$ m po obu stronach wałów,
7) pojenia bydła, o ile osobne urządzenia nie wykluczają szkody.

§ 3.

Na polecenie starosty, właściciele gruntów będą obowiązani bez prawa do odszkodowania bądź sami usunąć, bądź zezwolić na usunięcie w przekroju przepływu wielkiej wody dziko rosnących drzew i krzaków, zaś poza tym obszarem wszystkich tych drzew i krzaków, które są narażone na wpadnięcie do wody lub wyrwanie.

§ 4.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia policyjnego, będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 60,— zł.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Wojewoda:
(—) Dr. Grażyński.

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. nr. 12, z dnia 31 marca 1938 r.)

U S T A W A

z dnia 25 marca 1938 r.

o wykonywaniu zawodu aptekarskiego.

Art. 1. (1) Przez wykonywanie zawodu aptekarskiego rozumie się pracę w aptece, polegająca na:

1) wytwarzaniu, przyrządzaniu, utrzymywaniu i przechowywaniu w aptece oraz wydawaniu z niej środków, używanych w lecznictwie ludzi i zwierząt, w szczególności zaś przyrządzaniu i wydawaniu leków według recept osób, uprawnionych do ich zapisywania.

2) zarządzaniu apteką,

3) sprawdzaniu tożsamości i jakości środków leczniczych,

(2) Ponadto wykonywanie zawodu aptekarskiego obejmować może: wytwarzanie, przyrzadzanie, utrzymywanie i przechowywanie w aptece oraz wydawanie z niej środków dietetycznych, higieniczno - kosmetycznych, wszelkich przedmiotów przeznaczonych do leczenia i pielęgnowania chorych, oraz trutek do tępienia szkodników i pasożytów.

Art. 2. (1) Prawo wykonywania zawodu aptekarskiego może być stałe lub czasowe.

(2) Prawo stałego wykonywania zawodu aptekarskiego w rozumieniu art. 1 ust. (1) pkt. 1) i 3) mają osoby, które:

1) są obywatelami Państwa Polskiego,

2) uzyskały dyplom doktora lub magistra farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów w Państwie Polskim,

3) odbyły po uzyskaniu lub uznaniu dyplomu roczną praktykę w aptece,

4) zostały wpisane na listę członków właściwej izby aptekarskiej.

(3) Równoznaczne z dyplomami, wymienionymi w ust. (2) pkt. 2), w zakresie uprawnień do wykonywania zawodu aptekarskiego są:

1) dyplom magistra lub prowizora farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów cesarstwa rosyjskiego przed dniem 27 listopada 1917 r.,

2) dyplom magistra farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów monarchii austro-węgierskiej przed dniem 1 listopada 1918 r.,

3) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez właściwe władze na obszarze Rzeszy Niemieckiej przed dniem 27 grudnia 1918 r.,

4) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez właściwe władze, urzędujące na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego po dniu 27 grudnia 1918 r. na podstawie dyplomu, wydanego lub uznanego przez jeden z uniwersytetów Rzeszy Niemieckiej przed tym terminem,

5) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez władze na obszarze Rzeszy Niemieckiej przed dniem 1 stycznia 1922 r., jeżeli zawód ten był wykonywany na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego przynajmniej od 1 stycznia do 15 czerwca 1922 r.

6) dyplom magistra farmacji, wydany lub uznany przez jeden z uniwersytetów na obszarze monarchii austro-węgierskiej osobom pochodzącym:

a) ze Śląska Cieszyńskiego, jeżeli osoby te rozpoczęły studia na jednym z tych uniwersytetów przed dniem 10 sierpnia 1920 r.,

b) z obszarów Spisza i Orawy, jeżeli osoby te rozpoczęły studia na jednym z tych uniwersytetów przed dniem 28 lipca 1920 r.,

7) dyplom na stopień prowizora farmacji, uzyskany na mocy § 9 statutu kursów prowizorskich, zatwierdzonych przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dnia 31 maja 1926 r.,

8) dyplom zagraniczny, uprawniający do wykonywania zawodu aptekarskiego na zasadzie zezwolenia, udzielonego przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego.

Art. 3. Ponadto prawo wykonywania zawodu aptekarskiego na równi z osobami, wymienionymi w art. 2, służy osobom, które mają obywatelstwo polskie oraz:

1) uzyskały tytuł „pomocnik aptekarski" w Państwie Polskim,

2) uzyskały tytuł „pomocnik aptekarski" na jednym z uniwersytetów cesarstwa rosyjskiego przed dniem 27 listopada 1917 r.,

3) złożyły zgodnie z przepisami rozporządzenia austriackiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 marca 1912 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 47) egzamin terocynalny przy gremiach aptekarskich,

4) uzyskały świadectwo ze złożonego przed komisją państwową wstępnego egzaminu farmaceutycznego Rzeszy Niemieckiej przed dniem 27 grudnia 1918 r.,

5) uzyskały świadectwo z egzaminu, wynienionego w pkt. 4), złożonego na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego po dniu 27 grudnia 1918 r.,

6) uzyskały świadectwo na „pomocnika aptekarskiego", wydane przez niemiecką komisję egzaminacyjną na terenie b. okupacji niemieckiej (tzw. Generał Gubernatorstwa Warszawskiego) do dnia 11 listopada 1918 r.,

Art. 4. (1) Prawo czasowego wykonywania zawodu aptekarskiego z wyjątkiem prawa zarządzania apteką mogą otrzymać osoby, które odpowiadają wszystkim warunkom do wykonywania tego zawodu, a nie mogą wykazać się niezwłocznie dowodami.

(2) Osoby, które wskutek poślubienia cudzoziemca utraciły obywatelstwo polskie, a odpowiadają pozostałym warunkom do wykonywania zawodu aptekarskiego, mogą nadal zawód ten wykonywać przez okres trzymiesięczny; na dalsze czasowe wykonywanie zawodu aptekarskiego powinny one uzyskać zezwolenie.

(3) Przyznawanie prawa czasowego wykonywania zawodu aptekarskiego należy do Ministra Opieki Społecznej.

Art. 5. Prawa wykonywania zawodu aptekarskiego nie mogą uzyskać osoby:

1) ubezwłasnowolnione z powodu choroby psychicznej — w czasie trwania ubezwłasnowolnienia,

2) pozbawione sądownie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych do czasu odzyskania tych praw.

Art. 6. Zasady, według których osoby pragnące wykonywać zawód aptekarski, powinny odbyć roczną praktykę oraz pracę zawodową potrzebną do nabycia prawa zarządzania apteką, określa po zasięgnięciu opinii izb aptekarskich, Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia, gdy zaś chodzi o osoby wojskowe — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 7. 1) Prawo zarządzania apteką w rozumieniu art. 1 ust. (1) pkt 2) uzyskują osoby, wymienione w art. 2, które poza roczną praktyką w aptece, przewidzianą w ust. (2) pkt 3) tegoż artykułu, pracowały zawodowo w aptece 2 lata. Okres ten skraca się o rok dla osób, które na jednym z uniwersytetów w Państwie Polskim uzyskały tytuł doktora farmacji.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. z nr 23, z dnia 7 kwietnia 1948 r.)

Prenumerata: roczna **12 zł**, półroczna **6 zł**, kwartalna **3 zł**, miesięczna **1 zł**. Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i zapłacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.